

پل

نووسنی: سعد، دین نور، دین نموده کر

نیکار: گرفتار، کاکمی

بەریوەبەرایەتى

زنجیرە کەنیبى مەندالان

چىرۆكى مەندالان

نووسىنى: سەدەرەدىن نورەدىن ئەبوبەكر

نىڭار: گرفتار كاڭەيى

وەزارەتى رۆشنبىرى و لەوان
بەریوەبە رايەتى زنجىرە كىيىمى مەدالان

بەریوەبە رايەتى

زنجىرە كىيىمى مەدالان

خاوهنى ئىمتىاز: وەزىرى رۆشنبىرى و لەوان

سەرنووسەر: نىيان ئە حەممەد

پلان

زنجىرە كىيىب: (٨٧)

نَاوى كىيىب: پلان

نوسىنى: سەدرەدىن نورەدىن ئەبوۋە كەر

دېرىازىن: شەمیران حەميد

پىيدا چونەوە و ھەلەچن: زىياد حسین گەردى

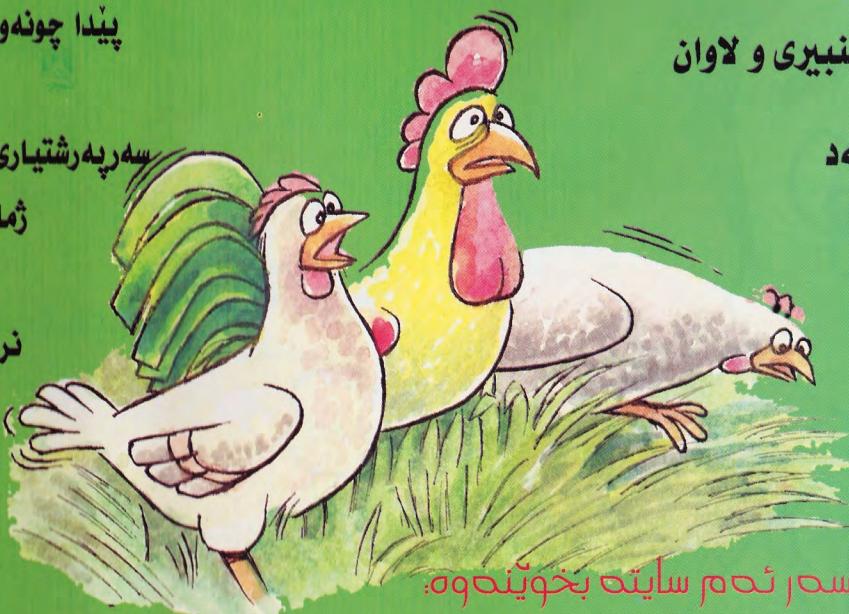
تايپ: نۇوسىر

سەرپەرشتىيارى چاپ: عەبدۇلقدار عەلى مەردان

ژمارەتى سپاردن: (٧٩٥)

تىيراش: (١٠٠٠)

نۇخى: (٥٠٠) دينار

زنجىرە كىيىمى مەدالان لە سەر ئەم سایتە بەخوينىدۇ:

www.kurdchap.com

خوشاوی دهويت

خوش، کيژونه يه کي شارنشينه، خرپنه و تير ثاقل و جوان رهفتاره. پايزنيکي درهنگ له گهله دايکي و برا بچووکه که هي
چوونه مانی خاليان له لادی. دواي نيوه روی روزی دواتر، خوش خان له گهله پولیک مندانی خزم و هاوته مهنانيان،
چوونه ناو باخه کانی به رمالان، هه ناري قه لشيوی دهنک سوور، به لکي داره کانه و مشور بوبوونه وه،
بانده هي خوشها از دهيانچريکاند،

سُمُوره‌ی وشتی کالک گشه، به سه رکه‌دی دارانه‌وه
به دوای یه‌کدا بازیازینیان بwoo...
کیژوله‌کان، ژیر گه‌لا و دریوه‌کانی نزیک قه‌دی
دارگوییزه‌کان گه‌ران، هه‌ر یه‌که و کوشیک گوییزان
دوزییه‌وه...

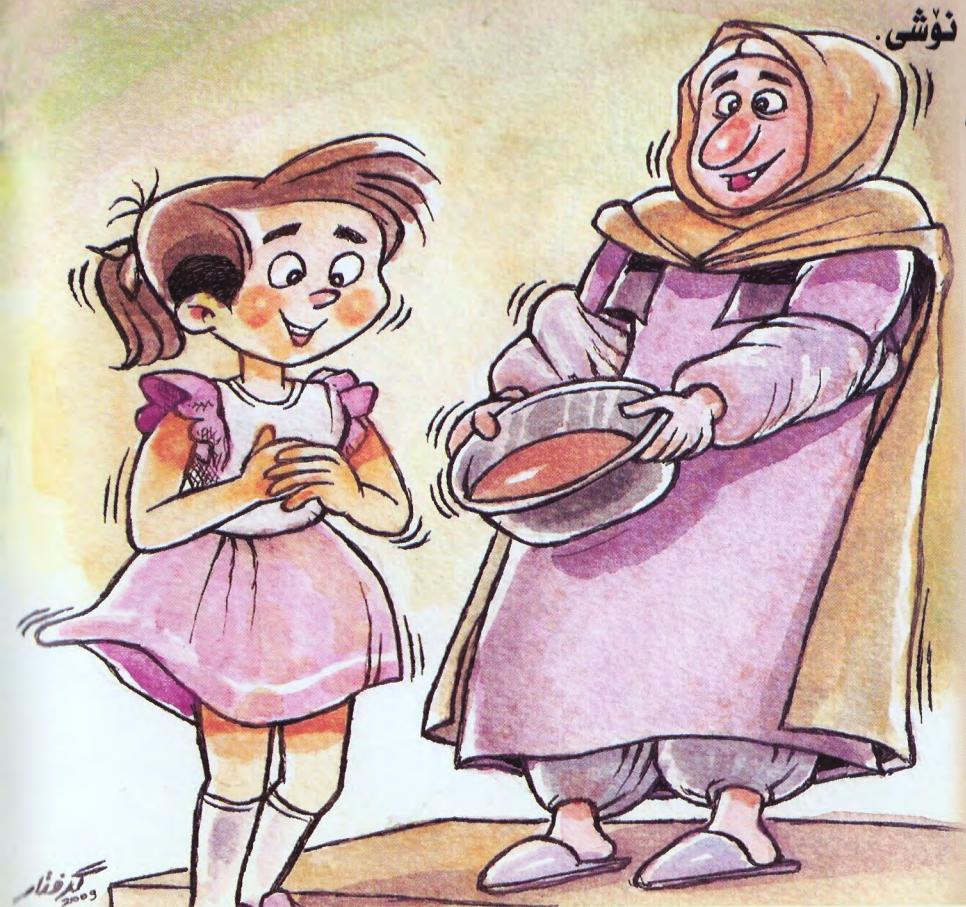

شادانی کچه خانی خوشی، به خوشییه وه گوتی؛ ئەمانه گوییزی سمورانن، لە پاییدا کۆی
دەکەنەوە و هەنیدەگرن، نەزستانی سارد و تۇوشدا دەیخۇن.
ئىیوارەیش لە مائەوە، شەوچەرەیان میۋۇز و كاڭلە گوییزو شەگرەباوی بۇو.

دایه‌گه وردهیان، سرکه‌ی هه‌ناری ترش و دوشاوی تری رهش و ناوی زولانی کانی بُوگرتنهوه و گوتی:
نه‌مه خوششوی لادیسیانه، سرکه و دوشاومان له پایزهوه سازکردووه، له زستاندا ده يخوینهوه، سه‌رو په‌رداخیان
خواردهوه، چیزی مزربیکی مه‌زه‌داربوو...

خوشی و شادان هه‌ریه‌که و په‌رداخیکی دیکه‌یشیان نوشی.
خوشی گوتییه دایکی: دایه گیان! بچینهوه شاریش
من هه‌ر خوششوی لادیسیانه‌م ده‌ویت...

کەلەشىر كاترزمىرە

مالى نمهى جوانكىلە لە لاپەرى دىيىه، نمەخان، ئىواران زوو دەخەۋىت و بەيانىيانىش زوو لە ناو نۇوين دەردەچىت. كات، كاتى هەلاتنى تىشكى خۇر و هاتنى رۇزىكى نۇيىه. نمە لە سەرسەكۈي تەك باخچەكەيانەوه، دەيروانىيە دىمەنلى پاشبارانى بەھارى و ئاسمانى شىن. كەلەبابىيکى پەرەنگىنى پۇپىتە قىت، حەوت ھەشت مەريشكى بە دواوه بىو، بە دەننۇوك و رنه، چىنەى لە خاشاكى تەر دەكىد، چەندىن دەنكە گەنم و برنج و نىسك و ئارىنۇكى دۆزىيەوه، لاي لە مەريشكەكان كەردىوه: دوق... دوق... وەرن دانەكە بخۇن.

مریشک به راکردن گهیشن، که له بابی که یفسان، به په گیشکردنوه، بائی راستهی له ران و لاقی راستی و له زهوي خشاند، به دغه دغ، به دهوریاندا خولا یه وه، ملی هه لکیشا، به بازیک چووه سه رکولانه که یان، سهیری هه رچوار لای خوی کرد، به بال چه پلهی کوتا، پوپیته سه ری و شاپه ری کلکی له یه کدی نزیک کردنوه، سنگی ده په راند،
سی جار له سه ر
یه ک به ده نگی به رز ((قوو ققهو قوو قوو... دغه ...))

به به خوّنازین و شکوّدارییه و هاته وه لایان.

دوو باره که له بابی دهنگ باریک، له دووره وه به بانگدان وه لامیان دایه وه.

که له بابه که، په ره ره نگین و بریسکه داره کانی سنگ و ملی گیش و هه رد وو با نیشی کرد بُوه، به دوقه دوق ده سوورا، نه ده سرهوت، ناوه ناوه چینهی ده کرد، ده نووکی له زهوي ده دا، بانگ مریشکه کانی ده کرده وه، خورته که لی و نازایه تی خوی ده نوواند.

نمه چاوی به که له باب و مریشکه کانه وه بُوو، به ره و دا پیره بیشی هه نگاوی دهنا، پرسیی:

دایه گه وره؟ بوئه م که له شیره هیندہ بزیوه؟

بوهه ر ده قوو قینی و کرنا بیتھ وه؟

بو مریشکه کانیش وه که وه بانگ نادهن؟...

دا پیره: کچه که م! که گه وره بُوویت به بی پرسین زور شت له خوّنه وه هه زانیت.

کاری مریشک هیلکه کردن و کرکه وتن و جووجه له هه لینان و گه وره کردنییانه.

له مه لابدات سه ری خوی ده خوات، کابانی مال سه ری ده بُریت و گوشته کهی ده خون.

ئەم كەلەشىرە دەيىينى، ئەمە كەلى مىرىشك و باوک و باپىرە جووجەلەنە، بە رۆز، بە بانگدان، بانگى مىرىشكان

دەكەت شۇوى پېيىكەن، ئەويش دانىيان بۇ دەدۋىزىتە و پاسەوانى خۆيان و جووجەلەكانىيان دەكەت، بە بانگدان

دۇزمىنەكانى دەتوقىنى، تىيىان دەگەيەنەت كە ئەم ناواچە يە پاوانى خۆيەتى، ھەر كەلەبابىكى غەوارە بىتە پاوانە كەمى

ئەو، ئەوا لەگەلىيىا دەجەنگىت و ھەلىدەبرىت و لە ناواچە كە دەرى دەكەت.

ھەر لە (دە) باپە كەلەشىر نۇيانىيان سەردەپىن، بۇھەر - ٨ - ١٢

سەردەملىكە كەر كەلەشىرىك رادەگىن، كەلەشىر هىلىكە ناكات و ئالىكى زۇريش دەخوات.

كەلەشىر بۇ ئىمەيش چاوناس و كاتژمۇرى شەوه، شەوانە لە يەك كاتدا:

لە نىوه شەودا، لەكاتى پارشىوخواردىدا، كاتى نوېرىشى بەيانى. لە كاتە دىياركراوهكانى شەودا، قۇوقە قۇوقى زەنگى كاتژمۇرە.

ئەگەر ئەويش لە ياساو داب و نەرىت دەرىچىت، شەوانە سەر لە ئىۋارە،

يا لە كاتى نەگۈنجاودا بانگبدات، ئەوا دەترىن ئازاۋو رەنجان و

تۇران بۇ كابانى مال و خىزانە كەيان پەيدا بىت، بۇيە كەلەشىرە كە سەردەپىن و دەيخون

دارکونکه ره

خور به ئاسمانه و دك پرته قاليكى نيو كه ناري كانياويكى شين بwoo.

(نمە خان) دەستى يارۋى برای گرتبوو، بە يەكە وە چوونە ناو باخە كەيان. شنە يەكى فينىك و بۇنخوش، شادو بە دەماخى كردن. لە نيو لىك و چلى چروپىرى داران، دەنگى بالندان دەھات. پشىلەيەكى خېپنەي رەشبەلە كىيان بىنى كە خۆى لە نيو گزۈگىيادا مەلاسدا بwoo. بە ئەسپايى، بە ماڭە مات، دووسى هەنگا و دەچووه پىش و خۆى مات دەكىرده وە.

نمە سەرى ھەلپىنا، بىچووه بالندەيەك لە كونىكى قەدى دارچنارەكەي بەرامبەرى بە دەمى بەشىيە وە ويسە ويسى بwoo.

لە پىر، فررر... چاك ! تاك ! بالندەيەكى رەنگىن و بىزىو، سەرى سوور و بەرسىنگى زەرد، پشت زەردوسپى و خالغان، دەندووك دەيىژو وشت و وشىار، لە تەك زاركى كونە كە نىشته وە، نمە هاتە وە يادى،

دا پىرە دەنگ و رەنگ و ئاوازو رەفتارى مەلانى دەناسى... پىيى گوتبوو:-

((ئەمەيان بالندە داركۈنكەرەيە، دەندووك رەق و كەللەشەقە، بەرۇز ناسره وىت، هەرخەرىكى دەندووك وەشاندىن و داركۈلەن، بەشەویش لە بەر ئازارى سەر و دەندووكى ناخە وىت.) بالندەكە چاوى بەملاو بەولادا گىرا... كوللەيەكى بۇرى مردۇو و زىكزىكەيەكى سەوز لە نيو دەندووكدا بwoo... كوللەكە خستە نيو دەمە داپچىرا وەكەي نيو ھىلانە كە وە. كوت كوت زىكزىكەكەي دەندووك لە تويىكلى دارەكە كوتا، كە بى جوولە كە كرد ئە وىشى خستە نيو دەمە كە وە. بە بازدان و چىنۇوک گىركەن و دەندووك وەشاندىن بە دەوري قەدى دارەكەدا سوورا يە وە. بالندەكە بە سرکىيە وە سى باز سەركەوت، دوو باز بەلارى دابەزىيە وە، كوت كوت... خىرا خىرا كە وە كۈلەنلى تويىكلى دارەكە، كرمىكى سپى و قەلە وي دەركەد، هاتە وە بەر دەمى كونە كە، سەر و مل و نىوهى سنگى بىرە زۇورە وە، هەر جووجە لە دەم بەشە كە بىشىتىرى بىنېيە وە، كرم بە دەندووكە وە سەرى كىشايە وە، ھەستى راگرت. راما... دووبىارە سەرى بە ھىلانە كە داگرتە وە... كچە كە بىتىرۇ پۇرۇ كە، كورە كە يىشى بىزرو بى سەروشىيە. بە جرييە جرييە:- بەر لە ئىستا كاروانىيەك خواردىن بۇيان ھىنا، هەر دەندووكىييان دەمەيان داپچىرى، يەكە و مېررۇوم كرده دەندووكىييانە وە. گۇرانىييان چىرى.

دایکیان له کوئیه؟ دایک و کور چیبیان به سه رهاتووه؟

بیری که وتهوه که من بُو راوه میروو رویشتهوه، دایکییان نیچیر به دهندووکهوه دمگه رایهوه؟ به ههستهوه لای له ملاو له ولا کردهوه، نه ختیک له ملاتر، له زیر پیره دارتتوویکی په لوپو بلاو، بالندهیه کی هاوشیوهی، به جریوه جریویکی ترسناک و به فرینیکی خیرا، به رزبیووه و به په له تر دابه زییهوه.

دارکونکه ری سه ر دارچناره که، چریکاندی و به رهه شوینی نزم بونه وهی فرنده که دیکه فری، بینی کوره که یان که وتووه و به پن رویشتهوه، دایکی به گریانه وه به دهوریدا ده خولیتهوه، داوای فریاکه وتن و دهربازکردنی جووجه له شه که ته که ده کات.

نه، هردوو بالنده خه مگین و بین ده سه لاتی بینی، خه ریکن روله که یان ببهنه وه نیو هیلانه که یان.

بیچووه که یان توانای فرینی نه بیو، زراو رژاو دمگریا و ده پارایه وه چیننه هیلن، باوانی نه شه که تیان و هستان. دایکی شینی دابه است، باوکی بیچاره به ئومید براوییه وه:- ((بُو لاساری ده که دیت؟ روژانه ئه م تاریک و نه و تاریک ئاموزگاریتان ده که دین، تاکو باز نه گرن له هیلانه ده رنه که دون، که چی ته هر که چکاری ده که دیت؟ هل بُو راستی که چ ناکه دیت... پیم نالیبیت ئیستا چی بکه دین؟))

باوکه دل تووند به نابه دلییه وه هه لفری، به رزبیووه، بیرو چاوی گیرا، پشیله خرپنه که دی بینی خوی داتووساندووه، مگیزی له بیچووه که یان خوشکردووه، خه ریکه هیرش بکات، به فرتکه یه ک دایکه ده گریت و هه ردووکیان لرف ده کات. بُویه به تیزی دابه زی و چریکاندی و په لاماری پشیله که دا.

ویستی به دهندووک چاوی بکولیت، گر په خرپنه ش به تووک کشییه وه هه لستایه سهرو هه ردوو په لی دواوهی، گلکی له شیوهی کویره مار جوولاند، ده می دا پچری، که لبه ده رخستن، میاواندی، هه ردوو چنگی قرکردنه وه و کردنییه مه تالی لووت و چاوی، نه ولا یشه و جووجه له که دهیزیراندو داوای رزگارکردنی ده کرد.

دایکیشی ده گریا و به دهوری دا ده سوورایه وه.

نمه و یارو، هه ردووکیان به دیاریانه وه مات و نیگه ران حه په سابوون.
که بینییان دایکه که ش خوی ئازا کردو گه یشته هاریکاری پیاوەکەی، گەشانه وه.
دوبالداری نیرو من، به گور، بى ترس، لە پاش و نە پیش، بۇ کتکى جوجە لە خور دەچوون.
خرپنه خەریک بولو ببەزىت، ڇابکات و سەرى خوی دەربازىکات، بە لام چاوى لە گۆشتى ناسكۈلەکە بەرنە دەبۇو،
ویستى بە فرتکە يەك خوی بگەینىتى و نەبای غارە وە بە قە پىيك بېرفىنیت و لەزىر تۈوتۈركە كان بە کاوه خو بىخوات.
نمە خان زانى دایکە و باوکە بىچووی بى بالىان بۇناچىتە وە ناو ھىللانەکە يانە وە، ئىستاش نەبىت پاش چەند
خولەکىيکى دىكە، شەو دادىت و خرپنه لرفى دەکات. بۇيە بېريارى دا
بە هانايانە وە بچىت، فرياي بىچوو وەکە بکە وىت،
بە لام بە مەرجىيک کە ئىدى پەند وەرىگرىت
لە مەودوا بە کەللە رەقى و سەرە رۆيى،
سەرپىچى لە قسەي باوانى نەکات.
لەو چركە ساتەي کە پشىلەکە نيازى بازدانى بولو،
نمە دارىدە دەست، هەلى كوتايى سەرى،
بە تۈورەيى و دەنگى بەرزە وە تىپراخورى: - خىتتە! كتکى درىنە!
بىچووی ئەوان بخويت، بىچووی توش دەخورى تەمە

(چاکه چین)

ماموستا راویزیار، وانهی کۆمەلایەتى پۇلى حەوتەمی دەگوتەوە. لە دەستپېیکى وانهی يەکەمدا گوتى: -

كى دەزانىت چاكتىن و نايابتىن؟... ناشيرىنترىن شت، جوانترىن رەوشت و كردار بۇ مەرۆف و دەورو بەرهەكەي چىن؟

پیرس: ماموستا! باشترين شت بُو مرؤف دایك و باوک و کهس و کاري چاك و هاوْرین هیمن و ژیرو پاکن.
مرؤفی جینگزو هاوْریی بلجیش، ناپه سندترین دهدو به لان به روکمان ده گرن.
ماموستا: چی دیکه ش؟

دیلان: دهوله مهندی و جوانی و ریکپوشی، بخور خوشی زور خوشن.
ههژاری و رووتی و برسيه تیش نهسته نگن.
راویزیار: ئافهرين بُو هه ردودوكتان.
چاوي پیدا گیرانه ووه... کیي دیکه؟

کاردو: کەنکداری و هاریکاری و تەبایي، دلوقانی... دهوشق فوه بىرزو بىرامات
به لام پۇخلى و هەناوارەشى و خۇپەرسىتى تالىيى درىزون.
ماموستا: ئافهرين... ئىتىر...؟

شکۇ: خاك، بىزىو، ئۆكسجىن، ئاوى پاك (ئاوا و ئاودانى) (نەگەر ئەوان نەبن، ئىيان دەۋەستىت
ماموستا: ئافهرين... فەرمۇو ئالان!...
ئالان: ماموستا! خانوو و باخچەي خوش، ترومبيلى نوى، رووناکى، نەنتەرنىت، شتى چاكن، به لام تارىكى و كۈزانە وە
كارەباو..

ماموستا: دەم خوش... فەرمۇو دابان!
دابان: بەھەرەي چاك و تەندروستى بىن گرفت، هەنگۈينن.
به لام نە خوشى و نەزانى و ناهىيەنى، ژەھرن، دەردى سەرن.
ماموستا:- زۇر چاکە؟ چىدىكە يىش؟

يارو: ماموستا! با پيره دهليت مندائى زور خوش، به لام نرخى نازانين تا له دهستان دهنه چيit. مردنيش، له پيري و
نه خوش و بيسبيهري خوشتره.

كاميار: - به زerde خنه نهوه: ماموستا بيسبيهري له هاويندا يان له زستان

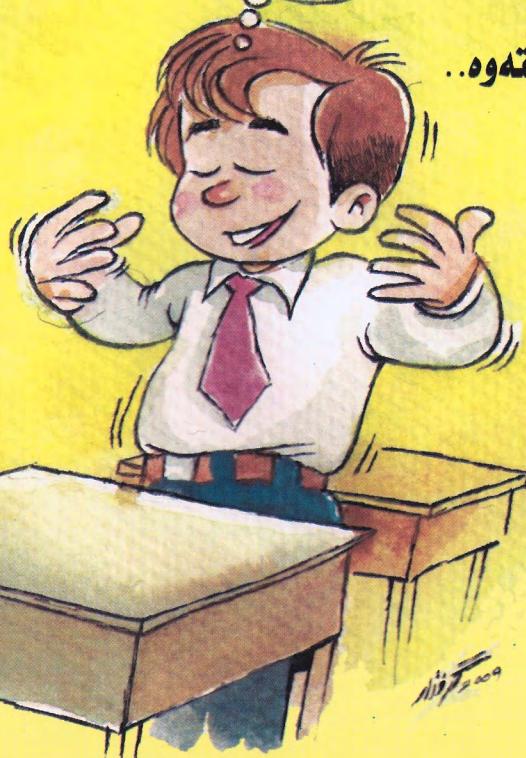
ماموستا: كاكه يارو! با پيره مه بهستى له بيسبيهري چيبوو؟

يارو: ماموستا! نه و گوتى: مه بهست له بيسبيهري: بيكه سبيه، بى هاريکاري و

نه بىوونى دالدده دهريك كه له كاتى پيوستدا له زير سبيهري بحه سبيتهوه..

ماموستا: ئەي ئافهرين يارو،

سەد ئافهرين بۇ خوت و بۇ باپيره زيرو دونيا ديوت.

ماموستا: زور باشه، هه ریه که و به جوئیک بیر له خوشی و ناخوشیه کانی ژیان ده که ینه وه.
نه گه رسه رجهم بچوونه کانی خومان چر بکه ینه وه، دیکیان بخهین، نهوا ده بینین نایابترین شت بُ مرؤفه:
دابینبوونی خواسته راست و رهوا کانیهه تی، چاره سه رکدنی کهم و کورتی و گرفته کانیهه تی، خوشی نه خوش، چاک
بوونه وهیه تی، ویستی هه ژار، دهوله مهند بوونه، ناواتی بهندی، نازادیه.

به لام دوو سی مه رجی گرنک ههن، ژیر و سه رکه و توهه کان، له ژیانیاندا ره چاوییان کرد ووه، به هویانه وه له
ته نگوچه له مه دهرباز بوون، خواسته کانیان هاتوته دی، شکوداریش بوون:-

نه گه رگرفتی ناخوش، وده نه خوشی و هه ژاری و که وتن و.. بکه ویته پیشیان، وره به رناده ن،
له ژیر باری خه مدا هیوا بپراو نابن، له کوشش و ماندووبوون و هه لستانه وه ناترسن.

به تیکوشان و نه به زین به وردی و رهوابینیه وه، هوکاری سه رنه که وتن و گلانيان ده دوزنه وه،
به متمانه وه، به ریگهی راست و دروست، خویان له دوخی ناله بارو باری گران و ناخوشی دهرباز ده کهن،
نه ک به گزی و کاری چرووک و ره نجی خه لک خواردن.

چاکه چین: شیرینی و ریز و خوش ویستی ده درویته وه،

سه ریه رزی بخوی دابین ده کات، سوود به دهورویه ریشی ده گهیه نیت.

چاکه کاران ناوییان به شکوداری له میز وودا تو مار ده کریت، نه وکانیان شانازییان پیوه ده کهن..
به د کارانیش خویان ده سووتینن و، دهورویه ریشییان رهش و ناشیرین و شه رمه زار ده کهن.

پلان

دوای نیوهرُوی رُوزیکی سهرهتای مانگی گولان، هوگر تُپیکی ب瑞سکه داری به دهسته وه بُو، به که یفسازیه وه،
به چووزه لکن و لوکه لوک، به خوهه لدان و شاپ وهشاندن ده رُویشت، جارجاره سهیری تُپه که ده کرد و به زهوي
داده دایه وه، که هه لده به زیيه وه، ئه و به دهستی ده یگرته وه، ناوه ناوه ش به ده م گورانی گونته وه، تُپه که ده رووه و ئاسمان
هه لده دا و چه ند جاريک به که للهی لبیده دا، ئینجا به دهستیک ده یقوسته وه.
به ده ماخه وه له ده رگه مالی که وگری ها پری و ها پولی دا.

دوای چاکوچونی، به گاه شانه و یه کی بن نهند ازوه گوتی:-
 کاکه که و گر؟ بروانه نه م تۆپه نایابه؟ نه مه خالوم له
 نه له مانیاوه بوی هیناوم.
 له یستوکی زور سه یرو ژیکه له و ژیریش
 بو (هوزار) خوشکم هیناوه:
 دایک و کچیکی قژ زهرد و چاوشن و گوپن و مودمن،
 به پیل ده جوولین، ده رون، برو هه لده ته کینن.
 کچوله که ده گری، دایکی راییده زهند، به گورانی خوش ژیری ده کاته وه،
 نه وکات هه رد و وکیان قا قا پیده که نن.

هاتووم، من و تو و یاروو گارای هاو پولان بهم تۆپه نوییه، لەم شەقامە به رینه ی به رده رگەی ئیوه به یه که وه یارى
 بکەین.

کوتري خوشكت و نمه خان و گيلاسي خوشكى (گارو) ش، بچن له ناو چيمەنی باخه کەمان، نه گەل هوزار و دايک و كچى
 چاوشن، سوارى جوللانه بىن، چەرز بکرتىين، چاي بەشىر بخونه وه، بە چەپله كوتىن گورانى دايىكە چاوشىنى كە
 بلىينه وه... وهى... ليىدە و بخۇ؟!

که وگر، به شادیه وه تؤپه که له هوگر و هرگرت، سووراندی، نئی راما، به سه رسامیه وه:-

به خوا برا تؤپیکی چاکه، هه رچوار هاو ریش به یه که وه تؤپانی خوش ده که بین... غهنه یاروو، شووتی به هیزی گارای دلگرن،
(به هیمنیه وه) زور سوپاس کاکه هوگر! نیمه هاو پول و هاو سی و هاو سوزی یه کدین، تتو خالوت دلی نیمه شтан
گه شکرده وه، به لام کاته که مان کاتی واژی نییه، یاریگه و گوره پانی گونجاو شوینی یارین، نه ک کولان و شه قام، نیستا
خه ریکبوم وانه که ماموستا راویژم ده نووسیه وه، به یانی ماموستا هونراوهی ((کار له کاتی خویدا)) مان لی ده پرسیته وه،
نه رکی و توویژی نینگلیزی و نه زموونی جوگرافیا شمان هه یه، کوتایی سائی خویندن نزیکه، با به نمره به رز ده بچین. چ زوو
له یادت چوو؟ نه مرؤ ماموستا راویژ چه ند که رهت بایه خی کات و گرنگی پلانی دوو پاتکرده وه؟
نه دی نه یگوت :- ((کاری له وه ختنی، پاشای سه رته ختنی... کات له زیر به هادارتنه... کاتی به فیروذر او بی که لک ده روات،
چرکه ساتیکیشی ناگیریته وه، ناگه ریته وه، ناگه ریته وه، وام نا کریت. کاتی داهاتوو، نه هاتوو و نادیاره، نه وچرکه یهی تییدا
ده زین هی خوتانه، به خورا بروات، به بی سوود گومی بکهیت، دهدوری؟.))
نه دی ماموستا، به چوار رهندگ، له سه رده په سپییه که، نه ینووسی ((کات و کاری بی پلان، وه ک پیشنه بارانی هاوینه))؟ مانا که یشی
به دریژی بو راشه کردين.

کاکه هوگر! باوکیشم ئیوارهی هه ینی رابردوو هه مان شتا، گوتی:-

کات به مفتهدان، کاری بیشامانج و بی کارنامه ده دروست و توکمه، پیشیکردنی کات و کارو به رنامه، مرو بی سه رویه رو، بی دهست
و پی و بی ده سکه و سوورده دا، روزگار ته قله به بی پلان و سوور تکان لیده دات. ((
که وگر به موکریه وه:- کاکه هوگر! هه نووکه به پی پلان، کاتی نووسینه وهم کوتایی دیت، ده بی نه رکی جوگرافیا و نینگلیزیش
نه نجام بدهم، نه وکات نوره کاری ده ره و ماوهی واژیم دادیت، ئیوارهیش سهیری فیلمی سندبییل، پشیله و مشک ده که بین. دواتر شیو
خواردن - ((کار له کاتی خویدا)) نه زیه رده که م، ماوهیه کیش گمه و مهشقی کومپیوتنه ره، ئینجا به ناسو ودهی له کاتی
دیاریکراودا ده خمه و، به یانیش له کاتی خویدا هه لدهستم.

که وگر به جه ختکردنده وه:- کارنامه من و کوتري خوشکم و (نمه) و (یارو) برای له یه لک ده چن، تیکرای نمره کانیشمان نایابن،
ویرای داهاتووی دره وشاوه و ریزداری خویندگه، خوش ویستی که س و کارو چاوه که شی گه رک و کولان نیشین.

هۆگر بە بزیوی و نائارامییەوە: - کاکە کەوگر؟ بە رۆژیک چى روودەدات؟ ئیوارە سەیرى سندىبىيەل ناكەين، تا درەنگى شەو دەخويىن، تاكو وانە كان تەواو نەكەين ناخەوين، (بە بىباکىيەوە) خوت دەزانى نەرەكانى من نزمن، لەنیوهيان كەوتۇوم، يَا لەسەر لىيوارم، كە چى ناشترىم، تۆپش بە نەرەي زۇرباش و زىرەكى خوتەوە تۈقىيى.

بە مۇنى و مۇورىيەوە كەوگر؟ واز لە دلەقى بىنە، وازىيە كەمان تىك مەدە!
و بە نىكەرانى نىمچە زوئىرىيەوە دەمان مەشكىنە،
نرخى وەرۇش و رېزى دۇستايەتىمان مەسووتىنە! ...

بە رۇو شكىنېيەوە نەۋىرۇك؟ تۇ لە مامۇستا و لە مالەوە دەترسى?
بىي نەوان ناكارىنى ئاوشىش بخۇيىتەوە، بانگى كۆتر بىكە، نەو لە تۇ ئازاترە،
پىيى بلنى!... نا... نا.. خۇم بە كۆترى لە كەوگر پىاوتر دەلىم.

كەوگر: - هۆگر گىيان؟ گۆتم ئىيمە پەيوەستى پلانى كارو كاتى دىاريکراوين،
بەلىن و كارنامە شكىن نىن، وەك دايىكم گوتى: دەبىت داھاتوو بېھىنەوە،
نەك گەمە بېھىنەوە دوارۇز بىدۇرىنەن
بۇ دەنلىيى و رېزلىيىنان و پىيزادىنىيىشت بانگى كۆتر دەكەم.

سەن چوار هەنگاوا بەرمۇ دەرگاى ژۇورەوە گەرايەوە، بە دەنگىيىكى نەختىك بەرز: - كۆتر!.. كۆترخان...!
هۆگر بە دواى كەوگر داچوو، كە كۆتر دەرگاى كردىوە، هۆگر سەن ھەنگاوا وەپىش كەوگر كەوتبوو،
بە بىزەوە، تۆپە كەي پىشاندا، وىستى راسپارده كەي ھۆزار و مىزدەي بۇوكە لە سەيرەكەيىشى بە كۆتر بلىت
كەوگر: - كۆتر! هۆگر ھاتووه بانگمان دەكات، من لەگەل نەو و ھاپىيانمان تۆپانى و تۆ و ھۆزار و دەستە خوشكانتان بە^{جەنگەر}
بۇوكە شووشەيەكى نوى و سەير يارى بکەين.

كۆتر: - سوپاسىيان دەكەين، بەلام ئىيمە بە پىيى پلان ھەر كارەو لە كاتى خۇيدا دەكەين. نەدى كاتىڭىزىك لەمەۋىەر
نەتكۈت نەمرۇ مامۇستا راوىيىش وەك باوكم گوتى: - كات بەنرخە خۇرا مەيفەوتىن، هۆگری ھاپۇلت نەبىيىست؟
تۆ پلان و كاتنامە خۇمانى پىيىلى!

ئەگەر بە رنامە کانیان وەك كارنامەي (نمە) و (يارو) لە گەل ئەودى ئىمە گونجا، خوشيان رېكۈپىك و لە باربۇون، ئەوا
ھەركاتىيەك بوارى يارى ھاوىھ شمان ھەبوو، دۆستانە يەكدى پىكىدەكەين و بە يەكە وە...
رېز و سلاوم بە ھۇزارخان رابگە يەنە. كۆتر كشايەوە، دەرگاكەي بە رووياندا داھست.

ھۆگر بە دلى بەردىن و بىنى تەنگ و دەرۈونى پېرىيەنەوە، چووه دەرەوە، ماوەيەك تەزى. دواتر ھەنچوو... بە گومان و
نايە دلىيەوە، بەرھو مالى (يارو) ھەنگاوى گرانى نا، بە ئەسپايى لە دەرگەي دا.

نمەي خوشكى (يارو) ش ھەمان رەفتار و گفتاري كۆتۈرى دووبارە كرددووە.
ھۆگر بە پەستىيەوە ماوەيەك داما، پىشى خواردەوە، تەزى.

لەنَاكاو رەنگ و رووی ھۆگر گۇرا، گەشايەوە، بە شادىيەوە :-

ئىستا دۆزىمەوە! ... ئى ئى ... ھەنۇوكە زانيم...
بۇ ئەوان پله بەرز و پىشەنگ و لە بەر دلان!

ئەوان پلانيان ھەيە و كات نادۇرىنن...

ئىمەيش گەمە بە پلان و بە كات دەكەين.

لە بەر خۇيەوە چىمان لەوان كەمترە؟

مەرج بىت لە مەرۋووە، ھەرلەم خولەكەوە، لا، لە ھەنەي را بىر دوومان بکەينەوە،
پەندى لى وەربىگىن، بە باودەرلى پىته و را كىردى پە تەۋۇم و كۈلنەدانەوە.

بە پلان و بە كارنامەي سات و رۈز و سالانە، بە كىدارو رەفتارى شىاولە كات و شوينى خۆيدا.
بە پىش پىشەنگە كانیان بکەويىنەوە.

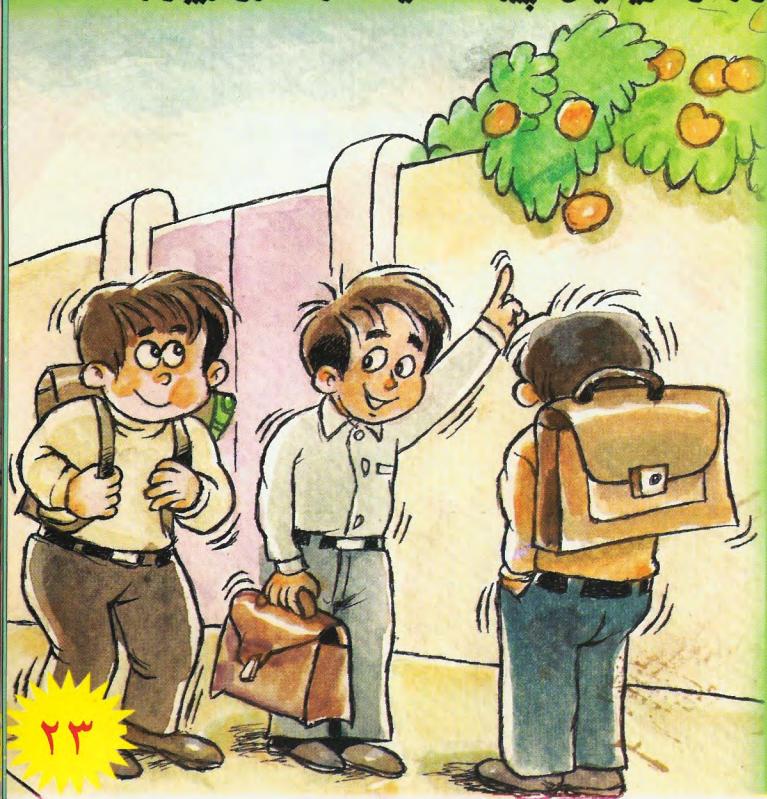

کی به هیزتره

ریگر کوریکی ته مبهل و هارو هاجه، پولی شهشه می سه ره تاییه، ناوی له خوی ناوه دهرباز، نه گهله چهند هاوردیکی هاوشیوهی چوار و درزهی سال له گره که کانی دهوردویه ریان، میوهی با خچهی مالان، به یه نگی دونیاو تری و پرتە قاله وه، به هه رمی، هه نجیر، هه ناره وه ده چنیه وه و دهیان خوارد و خویشیان پییه لده کیشا، زامدارو ریسوار هاو پول و هاوردی بلحی نه و بون.

رۇژىکیان دهرباز پلان دادهنى که چون له ریگه که رانه وهیان،
له قوتا بخانه وه بەرھو مال، پرتە قالى داره بەرزه کانی
با خچهی تە لاریک بىرنن، به دریزایی ریگه که تا گەيشتنە بەردەم
دیواری باخی مالەکە،

ھەر بىريان له چۈنیه تى چنینه وھى پرتە قاله کان دەكردەوە.

که گه یشتنه شوینی مه بهست، دهرباز دهستی به دیواری باخه که وه
گرت و نه ختیک دانه و بیه وه و گوتی: ریوار! تؤ سه رکه وه سه ر پشتمن!
بچو بان شانم، دهستت دهگاته پرته قالله زهرد و گه و ره کان، لییان
بکه وه و بوزامداریان به اویزه، ئه ویش ئازایانه دهیانگریته وه.
ریوار دوو پرته قالی لیکرده وه، سینیه میان گه و ره و زهرد و دلگتر
بوو، به لام شوینه که هی به رزو ئاسته نگ و ترسناکتر بwoo، دهستی
نه گه یشتنی، خوی پتر هه لکیشاو لاربیووه، به لاداهات و له سه ره و هرا
که و ته خواره وه، باسکی راسته گرده بیر شکا.

رییوار به گریان گه رایه وه ماله وه، دهربازو زامداریش بوونه گه واهیده: گوایه له یاری توپی پی به ربوته وه، رییوار ده گه یه ننه نه خوشخانه، دهست و باسکی له گه چ ده گرن.

جاری دواتر زامدار ده چیته سه ر پشتی دهرباز، چهند لیمو و لاله نگیه ک لیده کاته وه، کاوانی خاوند مال، خه ریک بوو دههاته ناو باخه که یان، زامدار ویستی پیاوه که نه بیینی، به پهله دابه زی، له کاتی سه ر نویکردندا، ته لدرکی په رزینه که و درکی دار لیمو، کولمییان دری، چاوی چه پیشی بریندار بوو.

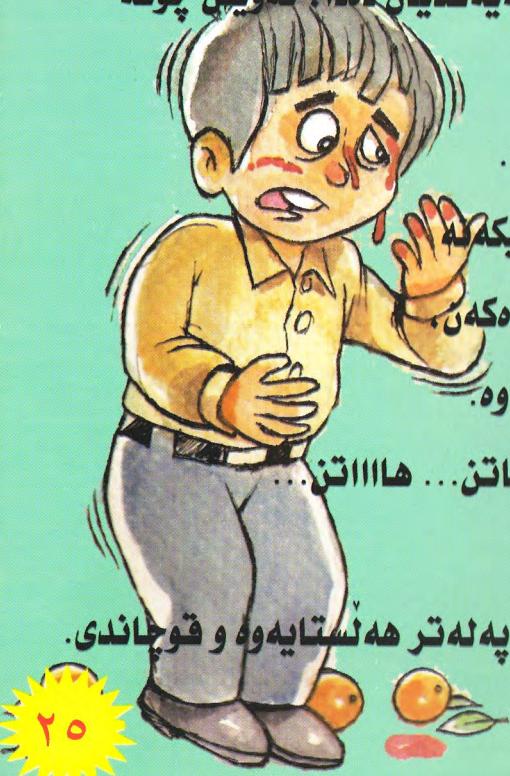
هاوه نه کانی، زامداریان گه یانده ماله وه و گوتیان: چهند قوتابیه ک شه رانگیز له یه کدیان دهدا، نه ویش چوته نیوانیان و، نووکه پرگالی به رکه و توهه.

باوکی برديه لای نوشدار، به حهوت ته قه ل برینه که یان بو درووه و تیماریان کرد.

که جاریکی تر هه مان کار ده که نه وه، بویه که مجار هزردار له گه ل خویان ده بن و ده یکمه پاسه وان و هوشیارکاری سه ری کو لانه که، ساکاریش ئاوای ناو باخی مالیکی کروک پ ده که، ساکار شیتانه پرته قاله کانی لیده کرده وه و بؤیانی هه لددادا، نه وانیش دهیان قوسته وه.

لهم کاته دا هزردار هاواری کرد: هاتن... کورینه هاتن... ئاگادرین... هه لین... هاتن... ها اا اتن... هزردار به ترسه وه هه رایکرد، که به په شوکاوی شه قامه که ه ده بیری،

خه ریک بوو بکه ویته ژیر تروم بیلیکه وه، له گه ل سووراندا له پا و له پ که وت، به پهله تر هه لستایه وه و قوچاندی.

لله

ماموستا هوشیار) ی خاودن مان گه یشه سه رسه ری ساکار، لمه پشته وه را ملی گرت
 ساکار به له رزو هاواره وه که وته پارنه وه و خو پچرینه وه.
 ماموستا هوشیار: هه زی... هه زی کورم... دهرگاکه بکه وه؟ بزانه هاوکارانی نه م پانه وانه
 کین؟ گه ره کیان هه رasan کرد ووه، ته نیا هه ولی ناسینی رو خساریان بده، مه که وم شوینیان?
 ساکار به زهد ده لگه راوی: به خوا گه ورم...
 نه م کاره دهرباز پیی گردم، نه مه یه که م جارمه.
 نه مه پلانی نه و بلو، بو خویشی دهرباز بلو.

ماموستا بریکی دیکه ش میوه دیکه باخه که خویانی رنی و دایه دهست ساکار.
 نینجا دهستی ساکاری گرت و به ره و ده رگه مانی (کاک سهرباز) در او سیانی برد.
 له ده رگایدا، کوره که ش دهیزیراندو خوی راده ته کاند، ده پارایه وه، به توبه کردن وه دا وای
 لیبووردنی ده کرد.

کاک سهرباز: به حه په ساویه وه: ماموستا! ماموستا وشیار! نه مه چیمه
 ماموستا: هاتووم سوال بو نه م مندانه بکه م، که ناتوانی به سه روست و ئاره زووه دزیوه کانی
 زال بیت، بو سکی گه نیوی خوی ده خاته مه نجه نه وه، شه رمه و گزیکاری له پیناوی ویستی ورگی
 ده کات، له برى نه و درزی بکات، من ده روزه بوده که م، (به پارنه وه و دهست پانکردن وه) به خیری
 خوتان پرته قالیک، هه ناریکم بدنه

کاک سهرباز: نه مانه ن میوه داره کانمان ده رن؟! له دهست نه مانه وه تا نیستا به ری داره کانی
 خومانم نه ناوه ته ده ممه وه... با سزا یه کی چاکی بدهین، نینجا بیبه ینه وه لای باوکی
 ساکار: به گریانه وه، ماموستا، به خوداو به پیغه مبه ر باوکم نه ما وه دهرباز تو ش کردم
 نه مه یه که م جارمه، دوا جاریشم ده بیت...

ماموستا هوشیار؛ نا... نا... لیره و سزای نادهین، نایشی به ینه و ماله وه، چونکه ده بیته گالته جاری مندالانی گه رهک، شهرمه زاری دهکهین، له ماله وهش سزای ناله باری دهدهن..

سهرباز؛... بازنانین ناوی چیبه و کوری کییه و مائیان له کوییه؟

ماموستا؛ له مه یشدرا راستی نابیژیت، نابی بروای پیبکهین، پتر فیره دروو که مباوه دریشی دهکهین.
ساکار، به چاو و ددم و به هه موگیانی ده پارایه وه، چاودروانی بپیاری چاره رهشی خوی بwoo.

سهرباز؛ با بیبه ینه بنکهی پولیس.

ماموستا؛ نه مه شیان له گهله مندالدا ناکریت، وینه کرداره به دهکانی له گوقار و روزنامه و راگه یاندن و هه واله کان بلاوده کنه نه وه، به یه کجاري ئابرۇي دەچىت ئىتىر ناگەرىيە و سەر راستەرى...!

ساکار؛ ماموستا! سویند به خودا راگرى زھوی و ئاسمان، به قورئانى پېرۇز، به پىغەمبەرى خودا، به گورى باوكم، دهرباز فيرىيىردم،
ئىدى تۆبە و هەزار تۆبە (بە گريان و نووزانەوه) براگەورەكەم بىزانىت سەرم دەپرىت...

سەرباز؛ له سوينىد خواردن و پارانەوهو نواندن چەند شارەزاو رەوانە.

ماموستا؛ به دكاران چەند جارىك به سلى و وشىارييە و دهرباز دهبن، به لام ساکاران له ساده يى خۇيانەوه، زوو به داوه و دەبن و، سزاي تاوانى ئەوانىش دەچىرۇن، كاكە سەرباز گزىكار ھەرچەندە وریا و جەربە زەش بىت، درەنگ و زوو، به هەردۇو پىيەوه به تەلەوه دەبىت، كە ئىدى دەرفەتى دەربازبۇونى نامىنىت.

ئەوانەي كە سوينىد گەورە گەورە دەخۇن، پتر گوتەكانىيان گومانى ناراستى لىيده كریت، راستگۇ و راستكار پىويىستيان به سويند و پارانەوه
نېيىه، هەربە خۇم چەند پرسىيارىكى لىيده كەم، به لام وەلامى راست و دروستم دەۋىت، نەگىنا خۇم دەزانم چى دەكەم.

پرسىيار؛ مەۋقۇ پالەوان كەسىكە دەرەقەتى خەلکى بىت، يى دەرەستى خودو نەھسى خۇي بىت؟

دەرۋەزە شورەيى ترە، يى فراندىن و دزى و گزىكاري؟ ئەوهى به درۇ نىيۆچەوانى خۇي رەشبكتات، به چى سې دەكاتەوه؟

ساکار؛ به ددم هەنسىدانەوه؛ پەندم وەرگرت، ئەمجارەيان بمبۇورن، ئىدى كارى وا دووباره ناكەمەوه، به قىسەي ھاۋىلى بە د
ھەلناخە لەتىيمەوه.

كە هزدار گەرایيە و مال، بىنى باوکى سىيۇ و پرته قالى كرييوو، زور پەشيمان بوهوه، به شەكە خۇي هەلگرت، به يانى له رىگاي
قوتا بخانەوه، دوو پرته قالى فرەدا يەوه ناو ھەمان باخەوه، بپیارىشىدا جارىكىدى نزىك ھاۋىلى نەكەۋىتەوه،
بە گەندەكارى، خۇي دوچارى سەرشۇرى و سزا نەكاتەوه.

دوای چهندین سال بیستیانه و، که وا ریگر (درباز) و هاوہل دزیکی، به تاریکه شه ویکی ساردو سه رما، به نیازی دزینی زیرود رداو، چوونه ته سه رمانی دوئله مه نیکی دوزمندار، له و چرکه ساته‌ی که ریگر ناوا ده بیت ناو حه وشه که یان، هاوہله که شی له سه ر دیوار خه ریکی چوونه ناووه‌یه، پاسه وانی مائمه که له په نای ستونی نه ستوری هه یوانی خواره وه چرا داده‌گیرسینیت و ده نگی ده دات:

کابرا کیی؟ نه گه ر دوژمن نیت؟ خوت بناسینه دهنا ده تکوژین؟ هاوہله که که ده گه ریته وه.

که ریگر له روونا کییه که دا دهرقه تی سه رکه وتن و ناودیو بونه وهی نامینیت، خوی ده خاته پهنا سیبیه ری ته نکییه کی نزیکی، هاوار ده کاته هاوہله که که: بیانکوژه؟ ته قه یان لیبکه؟ دهنا ده ریازنابم.

له ژووره وه توله سه گیکی دری تیبه ر ددهن، توله ده کاته سه ری و بارانگزی ده بیت و ده یه ویت قه پ له ناو گه لی بگریت. ریگر په دهست و پی ده روهستی سه گه که نایه ت، له ترسانا به ده مانچه لیی ده دات.

هاوہلی دزه له ودیوی دیواره که وه، ته قه له پاسه وانی پشت نه ستوندنه که ده کات.

تووله ده قرو و سکینیت. پاسه وانی نهومی بانه وهیش رووی تفه نگه که که ده کاته ریگر و به ده نگی به رز ده لیت: خوت بدہ به دهسته وه نه گینا کوژرای.

هاوہل دز بو کوشتنی پاسه وانی بانه وه، رسته یه ک گولله له به ر په نجه رهی بانی نهومی دوووم ده دات.

پاسه وان به رنا که ویت ده بیت ته قه و لیکدان، گولله یه کی ناگردار به ر تانکییه که ده که ویت. تومه ز ته نکییه که نه وقی تیدا ده بیت، ناگر ده گریت و مه شخه ل هه ل ده وستیت.

ریگر ناگری گرت وو و به دهستی به ده مانچه وه رووه و نه ستوندنه که وه چیت، داوا ده کات بیکوژینه وه.

له په نای نه ستوندنه که وه به تووره بی پیکی هملین، ده مانچه که کت فریضه؟ نه گینا به گولله یش ناکرت تبیه ر داده بین؟

دهمانچه کهی تیله نددات و دهکه ویته کوژاندنه وهی بلیسهی ئاگری گیانی، دهکه ویت، به ئاگرهوه دهگه وزیت و به ده سووتانه وه گینگلددات.

پاسهوانیکی بانه وه تشهنگی نه سه روزه راده گریت و ده لیته ئهونه خوارهوه: بیکوژیننه وه با نه مریت.

پاسهوانیکی دیکه ش له کوشکه که وه سه ییری کوژانی دهسته راستیان دهکات، ده بینیت: هاوهندزه که به به رگلوپی مائیکی درگا نیوه کراوهوه راده کات و دهکه ویته پهناوه، پاشدزه که يش خوی ده کوتیته ده رگه کراوهکه وه.

دوو پیاو، به مه بهستی کوژاندنه وه، لیفه یه کی ته رله ریگر لورو ددهن. که ئاگر که کوژایه وه بینیان: سه رو سه کوت و دهست و پیش ریگر وهها سووتاوه، نه ک دایکی نایناسیتیه وه، به لکو بیبینیت لیشی ده ترسیت.

لهم کاته دا ویقه ویق و، رووناکی سور، کوژان و ده روبه ره که پر کرد، ترومبلی ئاگر کوژاندنه وه پولیسی فریا که وتن گه یشن، دوو پولیس له گه ل ریگری سووتاوه به رهونه خوشخانه فریا که وتن به ویقه ویق و به پهله که وتنه ری

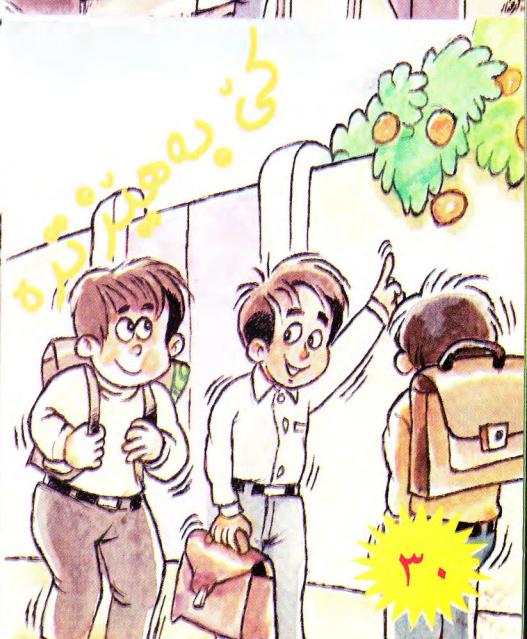
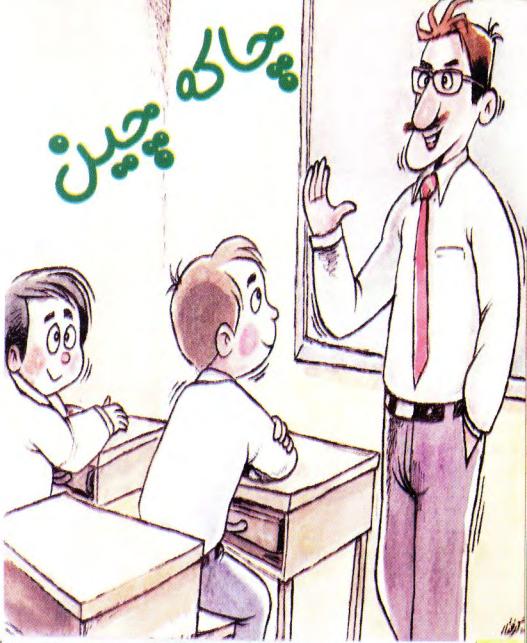
پاسهوانیکیش دواي کوژاندنه وهی ئاگر که به دیار هیساك و پروسکی سووتاوه تو نه که فرمیسکی رشت چهند پولیسیکیش پاشدزه که يان به دهست به ستراوی له مانه که هینایه ده ره وه.

که مامؤستا دنگویا سه که بیست، گوتیه کاک سه ریازی هاوییان: گوتم

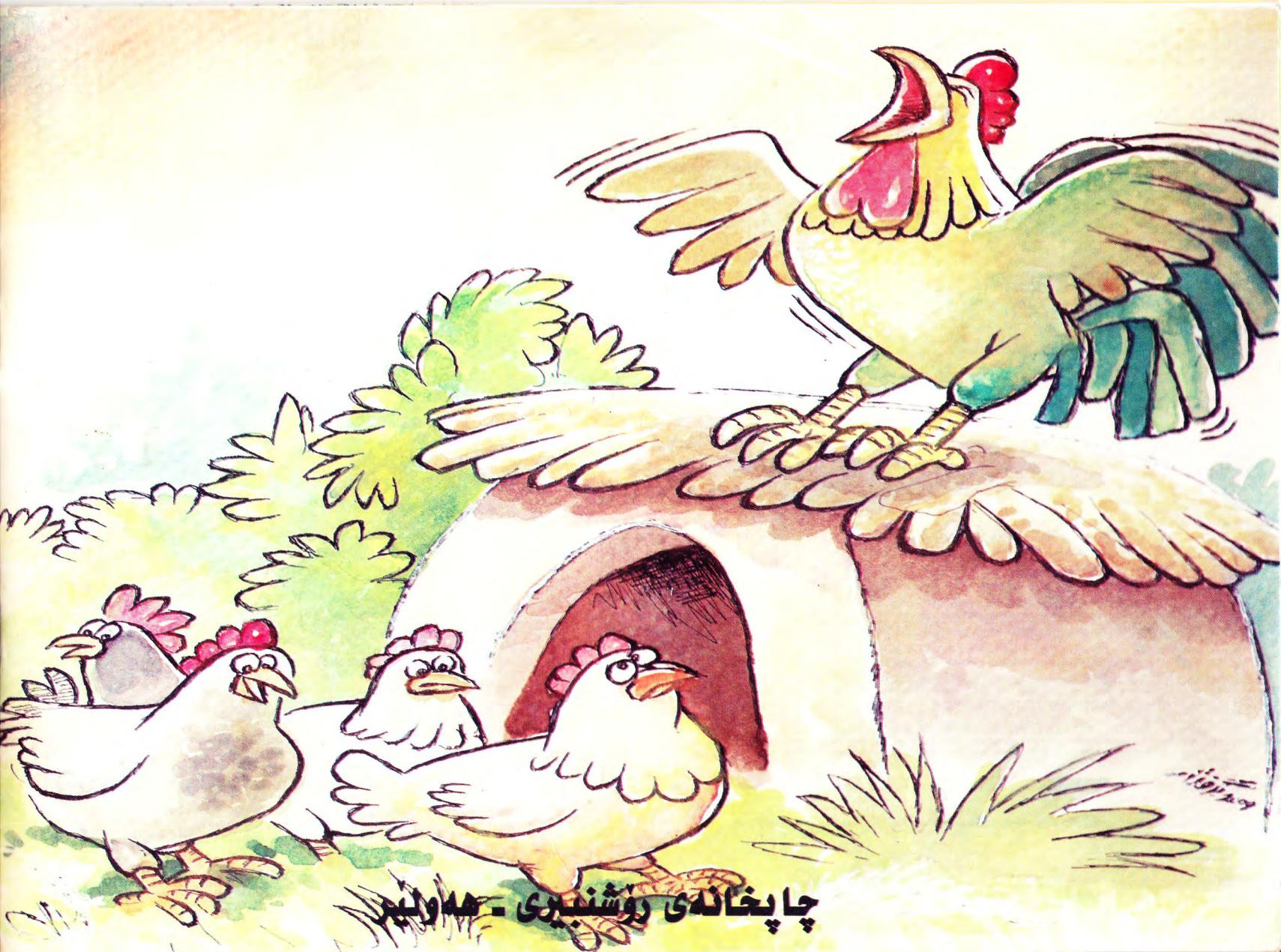
ئارامت هه بیت! ئیستا بوت ده رکه وت که وانهی پهندی روزگار،

گه لیک به سوودتره له سزاو ترس و ئازار.

چاپخانه‌ی روشنیبری - هدفون